

سخن اول

فضای کسب‌وکار در انتظار حال نو

< **سیدمهدی طیب‌زاده**
رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و
کشاورزی کرمان

بین‌المللی به سهم مناسب خود برسد. واقعاً بسیاری از مشکلات امروز ما در حوزه اقتصاد اعم از تولید و تجارت در اثر تصمیمات آنی و راه‌حل‌های کوتاه‌مدت است که به انباشتگی و چسبندگی عوارض ناشی از آن رسیده‌ایم. چشم‌داشت بخش خصوصی که متأسفانه عملاً جدی گرفته نمی‌شود "بهبود فضای کسب‌وکار" است. استان کرمان یک گستره پهناور (۱۱ درصد خاک کشور) تنها ۳ درصد از جمعیت کشور را در خود جای داده است. این پهنه وسیع در حاشیه کویر با دربرداشتن مناطق بیابانی و صحرایی و با برخورداری از جمعیت نسبی پایین در نفس خود از محدودیت برخوردار است. بحران کم‌آبی بزرگ‌ترین عامل محدودکننده است، آن‌هم در استانی که در حدود ۲۵ درصد باغات باارزش کشور را در خود اداره می‌کند و تولیدکننده ۵/۴ میلیون تن محصولات باغی و زراعی است. در فضای مناسب و پیش برنده کسب‌وکار می‌توان به محاسبه شاخص‌های مزیت نسبی در فعالیتهای مختلف اقتصادی پرداخت، اما بدون تردید استان کرمان می‌تواند یک ظرفیت بزرگ گردشگری کشور باشد و مزیت دیگر معدن است، البته با تکمیل زنجیره ارزش فعالیت در استان. امید است که فصل‌نامه سپهر اقتصاد کرمان به مدد خداوند متعال و با همراهی اندیشمندان، صاحب‌نظران، متخصصان، مسئولان و فعالان اقتصادی به قوت بماند و در جهت بهبود فضای کسب‌وکار و تعیین مزیت‌های نسبی و رقابتی به‌ویژه استان کرمان صدایی رسا و نقش‌آفرین گردد.

ورود به اقتصاد بین‌المللی یکی از مهم‌ترین اصول کلی استراتژی توسعه تولید و تجارت است. راه ورود به اقتصاد جهانی از طریق تعیین مزیت‌های نسبی و رقابتی می‌گذرد. وقتی مزیت‌ها معین شد تخصیص بهینه منابع صورت خواهد گرفت، تولید به حداکثر می‌رسد، بهبود کیفیت و قیمت قابل‌رقابت تحصیل می‌گردد و البته در کنار تسهیل سیاست خارجی بازار بین‌المللی در دسترس قرار می‌گیرد. پس ایجاد مزیت‌های نسبی و به‌ویژه رقابتی با تحول در نهادهای اقتصادی در جهت ارتقا تولید و تجارت کشور و استان یک ضرورت است. آسان‌سازی فعالیت‌های اقتصادی درگرو خروج از محیط بازدارنده فضای نامناسب کسب‌وکار است. نهادهای تولید و تجارت در کشورمان از شدت بازدارندگی محیط کسب‌وکار رنج می‌برند و متأسفانه شدت این بازدارندگی در استان‌ها از جمله استان کرمان یقیناً بیشتر است. وقتی محیط اقتصادی بازدارنده و مزاحم است، فشار هزینه‌های محیطی ایجادشده خارج از تاب و تحمل واحدهای صنعتی خودنمایی می‌کند. متناسب با وضعیت منفی و نامساعد فضای کسب‌وکار، شرکت‌ها و واحدهای تولیدی و تجاری دچار مشکل جدی نابرابری و ناتوانی در رقابت بین‌المللی می‌شوند، زیرا نه نقشی در افزایش هزینه دارند و نه اختیاری در کاهش آن. کشور ما که در رتبه ۱۲۴ سهولت فضای کسب‌وکار در بین کشورهای جهان قرار دارد باید به سیاست‌های اصلاح محیط کسب‌وکار اهمیت بدهد تا بتواند با تعیین مزیت‌ها توان رقابت در بازار جهانی داشته باشد و در تقسیم‌کار و مبادلات